

**АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК
(ЗВІТ НЕЗАЛЕЖНОГО АУДИТОРА)
щодо фінансової звітності
ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА
«Маріупольська кондитерська фабрика «Рошен»
станом на 31 грудня 2013 року**

1. Адресат.

Аудиторський висновок (звіт незалежного аудитора) призначається для власників цінних паперів та керівництва публічного акціонерного товариства «Маріупольська кондитерська фабрика «Рошен», фінансова звітність якого перевіряється, і може бути використаний для подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку при розкритті інформації емітентом.

2. Вступний параграф:

2.1 Основні відомості про емітента:

Повне найменування	Публічне акціонерне товариство «Маріупольська кондитерська фабрика «Рошен» (далі – Емітент)
Ідентифікаційний код юридичної особи	00382059
Місцезнаходження:	87500, Донецька область, м. Маріуполь, вул. Миколаївська, 89
Дата державної реєстрації	06.05.1997р.

2.2 Опис аудиторської перевірки та описання важливих аспектів облікової політики

Аудитор здійснив вибірккову перевірку фінансової звітності публічного акціонерного товариства «Маріупольська кондитерська фабрика «Рошен», яка складає повний комплект фінансової звітності:

- Баланси (Звіти про фінансовий стан) на 31.12.2013р., на 31.12.2012р. та на 01.01.2012.,
- Звіти про фінансові результати (Звіти про сукупний дохід) за роки, що закінчилися 31.12.2013р. та 31.12.2012р.,
- Звіти про рух грошових коштів (за прямим методом) за роки, що закінчилися 31.12.2013р. та 31.12.2012р.,
- Звіти про власний капітал за роки, що закінчилися 31.12.2013р. та 31.12.2012р.,
- стислий виклад основних принципів облікової політики та інших приміток і іншої пояснювальної інформації до цієї фінансової звітності (далі разом – фінансова звітність).

Аудиторська перевірка проведена у відповідності з вимогами та положеннями Закону України «Про аудиторську діяльність», інших законодавчих актів України та у відповідності з вимогами Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг (далі – МСА) Міжнародної федерації бухгалтерів, прийнятих в якості Національних стандартів аудиту рішенням Аудиторської палати України № 229/7 від 31 березня 2011 року, в тому числі у відповідності із МСА № 700 «Формулювання думки та надання звіту щодо фінансової звітності», МСА 705 «Модифікації думки у звіті незалежного аудитора», МСА 706 «Пояснювальні параграфи та параграфи з інших питань у звіті незалежного аудитора». При складанні висновку (звіту) Аудитор дотримувався Вимог до аудиторського висновку при розкритті інформації емітентами цінних паперів (крім емітентів облігацій місцевої позики), затверджених рішенням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 29 вересня 2011р. №1360.

Аудитором були виконані процедури згідно вимог МСА 500 «Аудиторські докази», що відповідають меті отримання достатніх і прийнятних аудиторських доказів. У процесі виконання аудиторських процедур Аудитор звертав увагу на доречність та достовірність інформації, що використовувалася ним як аудиторські докази. Аудиторські докази необхідні нам для обґрунтування аудиторської думки.

У своїй роботі Аудитор використовував принцип вибіркової перевірки. Під час перевірки до уваги бралися тільки суттєві викривлення. Планування і проведення аудиту було спрямоване на одержання розумних підтверджень щодо відсутності у фінансовій звітності суттєвих помилок. Дослідження здійснювалось шляхом тестування доказів на обґрунтування сум та інформації, розкритих у фінансовій звітності, а також оцінки відповідності застосованих принципів обліку нормативним вимогам щодо організації бухгалтерського обліку і звітності в Україні, чинним протягу періоду перевірки.

Вибір процедур залежав від судження аудитора, включаючи оцінку ризиків суттєвих викривлень фінансової звітності внаслідок шахрайства або помилки. Виконуючи оцінку цих ризиків, аудитор розглядав заходи внутрішнього контролю, що стосуються складання та достовірного подання суб'єктом господарювання фінансової звітності, з метою розробки аудиторських процедур, які відповідають обставинам, а не з метою висловлення думки щодо ефективності внутрішнього контролю суб'єкта господарювання. Аудит включав також оцінку відповідності використаних облікових політик, прийнятність облікових оцінок, виконаних управлінським персоналом, та загального подання фінансової звітності.

Прийнятою обліковою політикою Емітента встановлені такі методи обліку та принципи оцінки активів та зобов'язань.

Облікова політика ґрунтується на принципах безперервності діяльності та нарахування та відповідності доходів та витрат.

Основні засоби. Емітент на дату переходу на складання фінансової звітності за МСФЗ використав оцінку основних засобів за переоціненою вартістю. Справедлива вартість була визначена за підсумками оцінки, проведеної незалежним оцінювачем. Наступні надходження основних засобів оцінюються за вартістю придбання. На дату фінансової звітності основні засоби оцінюються за вартістю придбання за вирахуванням накопиченого зносу та накопичених збитків від зменшення корисності. Вартість придбання включає витрати, що безпосередньо відносяться до придбання активу. Вартість активів, створених за рахунок власних коштів, включає вартість матеріалів, заробітну плату основних працівників та інші витрати, що безпосередньо відносяться до приведення активу у робочий стан для його цільового використання, витрати на демонтаж та перевезення. Якщо компоненти одиниці основних засобів мають різні строки корисного використання, такі компоненти обліковуються як окремі одиниці (значні компоненти) основних засобів.

Капіталізовані витрати включають основні витрати на модернізацію та заміну частин активів, які збільшують термін їхнього корисного використання або покращують їхню здатність генерувати доходи. Витрати на ремонт та обслуговування основних засобів, які не відповідають наведеним вище критеріям капіталізації, визнаються витратами в тому періоді, в якому вони були понесені.

Знос нараховується на вартість, що амортизується, яка є вартістю придбання активу, або на іншу вартість, що використовується замість вартості придбання, за вирахуванням ліквідаційної вартості. Ліквідаційна вартість активу – це розрахункова сума, яку підприємство отримало б на даний момент від реалізації об'єкта основних засобів після вирахування очікуваних витрат на вибуття, якби даний актив уже досяг того віку й стану, у якому, як можна очікувати, він буде перебувати наприкінці строку свого корисного використання.

Знос визнається у витратах періоду за прямолінійним методом протягом оцінених строків корисного використання кожного компонента одиниці основних засобів, оскільки це найбільш точно відображає очікуване використання майбутніх економічних вигод, притаманних цьому активу.

Методи нарахування зносу, строки корисного використання і ліквідаційна вартість

переглядаються на кінець кожного фінансового року і коригуються відповідним чином. Якщо очікування відрізняються від попередніх розрахунків, то зміни обліковуються як зміни бухгалтерських оцінок.

На кожну звітну дату, якщо відбуваються події, які свідчать про необхідність змін, проводиться аналіз для виявлення індикаторів знецінення корисності основних засобів Емітента.

Незавершене будівництво представлено об'єктами, які перебувають в процесі будівництва та відображається в обліку по сумі фактичних витрат. Ця вартість включає вартість придбання об'єкту, витрати на будівництво та інші прямі витрати. Незавершене будівництво не підлягає амортизації до моменту завершення будівництва та приведення його у стан, в якому можлива його експлуатація.

Аванси, видані постачальникам, за основні засоби, включаються до складу основних засобів.

Орендовані активи. Оренда, за умовами якої Емітент приймає практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням активами, класифікується як фінансова оренда. При первісному визнанні орендований актив оцінюється за сумою, що дорівнює меншій з двох вартостей – за справедливою вартістю або за приведеною вартістю мінімальних орендних платежів. Після первісного визнання актив обліковується згідно з обліковою політикою, що застосовується до цього активу. Інша оренда є операційною орендою, і орендовані активи не визнаються у звіті про фінансовий стан Емітента. Платежі за операційною орендою визнаються як витрати у звіті про фінансові результати (Звіті про сукупний дохід).

Нематеріальні активи. При первісному визнанні нематеріальні активи, придбані окремо, оцінюються за фактичними витратами. Після первісного визнання нематеріальні активи, які були придбані і які мають обмежені строки корисного використання, оцінюються за вартістю придбання за вирахуванням накопиченої амортизації і накопичених збитків від зменшення корисності. Строки і методи амортизації нематеріальних активів з обмеженим строком служби переглядаються в кінці кожного фінансового року і якщо очікування відрізняються від попередніх розрахунків, то зміни обліковуються як зміни бухгалтерських оцінок.

Амортизація нараховується на вартість придбання активу за вирахуванням ліквідаційної вартості. Амортизація визнається за прямолінійним методом протягом оцінених строків корисного використання нематеріальних активів починаючи з дати, коли активи є готовими до експлуатації, оскільки це найбільш точно відображає очікуване використання майбутніх економічних вигод, притаманних цьому активу.

Емітент оцінює наявність свідочств того, що нематеріальні активи з обмеженим строком використання можуть знецінюватись на кожну звітну дату. У разі знецінення балансова вартість нематеріальних активів списується до найбільшої з: вартості, яка може бути отримана в результаті їх використання, або справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж.

Не поточні активи, визначені для продажу. Емітент класифікує не поточні активи (або ліквідаційну групу) як призначені для продажу, якщо його балансова вартість буде відшкодована переважно за допомогою операції продажу, а не шляхом безперервного використання. Ліквідаційною групою визнається група активів, яку очікується продати разом в одній операції та зобов'язань, прямо зв'язаних з тими активами, які будуть передані в операції. Не поточні активи (або ліквідаційна група), визначені для продажу, оцінюються за найменшою з двох оцінок: балансовою вартістю або справедливою вартістю (за вирахуванням витрат на продаж). Якщо продаж можна очікувати більше чим через один рік, підприємство оцінює витрати на продаж за дисконтованою вартістю. Збільшення дисконтованої вартості витрат відображається як фінансові витрати.

Запаси. Запаси представляють собою матеріали, паливо, запасні частини, які використовуються у виробничому процесі. При первісному визнанні запаси оцінюються за фактичними витратами на придбання. Після первісного визнання запаси відображаються за меншою з двох вартостей: за фактичною вартістю чи за чистою вартістю реалізації. При

відпустці запасів у виробництво і іншому вибутті їх оцінка проводиться за методом ФІФО. Запаси, які використовуються при будівництві та вводі в експлуатацію основних засобів, капіталізуються у складі первісної вартості відповідного активу. Вартість запасів, які використовуються на технічне обслуговування та ремонт обладнання, списуються на операційні витрати в тому періоді, в якому витрати були проведені, та включаються до складу витрат на ремонт та обслуговування.

Класифікація фінансових активів. Емітент класифікує фінансові активи за наступними категоріями: кредити, дебіторська заборгованість та фінансові активи, наявні для продажу.

Первісна оцінка фінансових інструментів. Основні фінансові інструменти Емітента включають грошові кошти та їх еквіваленти. Емітент має ряд інших фінансових інструментів, таких як дебіторська та кредиторська заборгованість.

Фінансові активи та зобов'язання Емітента під час первісного визнання оцінюються за їхньою справедливою вартістю плюс витрати, пов'язані з угодою. Прибуток або збиток враховується під час первісного визнання лише у тому випадку, коли між справедливою вартістю та ціною угоди виникає різниця, яка може бути підтверджена іншими спостережуваними в цей час на ринку угодами з аналогічним фінансовим інструментом або ж оцінюючим методом, у якому в якості вхідних змінних використовуються виключно фактичні данні ринків.

Всі придбання і продажі фінансових інструментів, які вимагають постачання в терміни, встановлені законодавством або ринковими умовами («на загальних умовах» придбання і продажу) відображаються на дату здійснення угоди, яка є датою, коли Емітент зобов'язується надати фінансовий інструмент. Всі інші операції купівлі-продажу визнаються на дату розрахунків зі змінами у вартості між датою прийняття зобов'язання та датою постачання, що не визнається щодо активів, які обліковуються за собівартістю або амортизованою вартістю, а відображаються у складі капіталу для активів, класифікованих як наявні для продажу.

Подальша оцінка фінансових інструментів. Після первісного визнання фінансові зобов'язання і дебіторська заборгованість Емітента обліковуються за амортизованою вартістю. Амортизована вартість визначається з використанням методу ефективної відсоткової ставки та, для фінансових активів, вона визначається за вирахуванням збитків від знецінення. Премії та дисконти, включаючи суми витрат на проведення операції, включаються до балансової вартості відповідного інструмента та амортизуються з використанням методу ефективної відсоткової ставки інструменту.

Справедливою вартістю фінансових активів та зобов'язань з терміном погашення менше одного року, вважається їх номінальна вартість за вирахуванням будь-яких визначених кредитових операцій. Справедлива вартість фінансових зобов'язань визначається шляхом дисконтування майбутніх грошових потоків за договором, використовуючи поточну ринкову відсоткову ставку для аналогічних фінансових інструментів.

Дебіторська заборгованість. Дебіторська заборгованість – це фінансові активи з фіксованими платежами або з платежами, які можуть бути визначені, що не мають котирування на активному ринку. Первісне визнання таких активів здійснюється на дату їх виникнення за справедливою вартістю плюс будь-які витрати, що прямо відносяться на здійснення операцій. Після первісного визнання дебіторська заборгованість оцінюється за амортизованою вартістю із застосуванням методу ефективної відсоткової ставки за вирахуванням резерву на її знецінення. Резерв під знецінення дебіторської заборгованості створюється у випадках, коли існують об'єктивні свідчення того, що Емітент не зможе отримати заборгованість відповідно з її первісними умовами.

На підставі аналізу дебіторської заборгованості за продукцію, роботи, послуги Емітент проводить нарахування резерву під знецінення дебіторської заборгованості на кожну звітну дату.

При розрахунку резерву відносно дебіторської заборгованості, використовуються два підходи, в залежності від розміру заборгованості:

- індивідуальний підхід – суттєві суми заборгованості покупців на звітну дату,

аналізуються окремо і, при необхідності, резерв нараховується індивідуально для кожного такого боргу. Індивідуальний підхід застосовується також за рішенням менеджменту для заборгованості з меншими сумами, якщо ідентифікація статусу такої заборгованості не тягне істотних витрат ресурсів компанії;

- груповий підхід – всі інші заборгованості групуються, і оборотність заборгованості аналізується по групі в цілому, а не по кожній індивідуальній заборгованості окремо. На підставі оборотності будь-якої групи сумнівної дебіторської заборгованості і ставки відсотка, яка використовується при однотипних операціях, нараховується резерв сумнівних боргів для групи в цілому.

Резерв сумнівних боргів створюється за всіма типами дебіторської заборгованості, включаючи аванси видані.

Аванси видані. Аванси видані відображаються за первісною вартістю за вирахуванням збитків від знецінення. Аванси видані відносяться до категорії довгострокових, коли товари або послуги, за які вони сплачені, будуть отримані через рік або пізніше, або коли вони відносяться до активу, який після первісного визнання буде віднесений до категорії необоротних активів. Аванси видані за придбання активів переносяться на балансову вартість активу, коли Емітент отримав контроль над ним та вірогідно отримання ним майбутніх економічних вигід, зв'язаних з цим активом. Інші аванси видані списуються при отриманні товарів та послуг, до яких вони відносяться.

Грошові кошти та їх еквіваленти включають залишки грошових коштів у касі та на банківських рахунках.

Торгова та інша кредиторська заборгованість. Принцип первісного визнання та оцінки кредиторської заборгованості за основною діяльністю та іншої кредиторської заборгованості відповідає принципу первісного визнання та оцінки фінансових інструментів, який описаний вище. Далі заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість оцінюються за амортизованою вартістю із застосуванням методу ефективного відсотка. Амортизована вартість розраховується з урахуванням витрат на проведення операції, а також всіх премій та дисконтів при розрахунках. Фінансові зобов'язання, які не мають фіксованого терміну погашення, в майбутньому обліковуються за справедливою вартістю.

Аванси отримані враховуються за вартістю фактично отриманих коштів.

Резерви майбутніх витрат і платежів. Резерви майбутніх витрат і платежів – це резерви, які визнаються у випадках, коли у Емітента є поточні юридичні або передбачувані зобов'язання в результаті минулих подій та коли існує вірогідність відтоку ресурсів для того, щоб розрахуватись за зобов'язаннями, та їх суму можливо розрахувати з достатнім ступенем точності.

Податок на прибуток. Податок на прибуток відображається у фінансовій звітності відповідно до вимог законодавства, які діють або по суті вступили в силу на кінець звітного періоду. Витрати з податку на прибуток включають поточний та відстрочений. Поточний податок представляє собою суму, яку передбачається сплатити або відшкодувати з бюджету щодо оподаткованого прибутку або збитку за поточний та попередні періоди. Податки, відмінні від податку на прибуток, відображаються у складі операційних витрат.

Відстрочений податок на прибуток розраховується за методом балансових зобов'язань в частині перенесеного на майбутні періоди податкового збитку і тимчасових різниць, що виникають між податковою базою активів та зобов'язань та їх балансовою вартістю у фінансовій звітності. Балансова величина відстроченого податку розраховується за податковими ставками, які діють або по суті вступили в силу на кінець звітного періоду та застосування яких очікується в період сторнування тимчасових різниць або використання перенесених на майбутні періоди податкових збитків. Відстрочені податкові активи можуть бути зараховані проти відстрочених податкових зобов'язань Емітента. Відстрочені податкові активи щодо тимчасових різниць і перенесені на майбутні періоди визнаються лише в тому випадку, коли існує висока ймовірність отримання в майбутньому оподаткованого прибутку, яка може бути зменшена на суму таких відрхувань.

Визнання виручки. Виручка від продажу товарів визнається на момент переходу

ризиків і вигод, пов'язаних з правом власності на товари, зазвичай в момент відвантаження товарів. Реалізація послуг визнається в тому обліковому періоді, в якому дані послуги були надані, виходячи зі ступеня завершеності конкретної операції, що оцінюється пропорційно частині фактично наданих послуг у загальному обсязі послуг, які повинні бути надані за договором. Виручка відображається за вирахуванням ПДВ. Величина виручки визначається за справедливою вартістю винагороди, отриманої або яка підлягає отриманню.

Визнання витрат. Витрати обліковуються за методом нарахування. Собівартість реалізованих послуг включає в себе закупівельну ціну сировини, матеріалів, заробітну плату з нарахуваннями, амортизацію основних засобів, отримані послуги, вартість енергоносіїв та інші відповідні витрати.

Метою проведення аудиторської перевірки фінансової звітності є висловлення думки стосовно того, чи складена фінансова звітність в усіх суттєвих аспектах згідно з визначеною концептуальною основою фінансової звітності.

Фінансова звітність публічного акціонерного товариства «Маріупольська кондитерська фабрика «Рошен» підготовлена згідно з вимогами Міжнародних стандартів фінансової звітності. Річна фінансова звітність складена на підставі даних бухгалтерського обліку Емітента за станом на кінець останнього дня звітного року та проведеної трансформації фінансової звітності, складеної за П(С)БО, у фінансову звітність за МСФЗ.

3. Відповідальність управлінського персоналу за підготовку та достовірне представлення фінансової звітності

Управлінський персонал несе відповідальність за складання і достовірне подання цієї фінансової звітності відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності, Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» та за такий внутрішній контроль, який управлінський персонал визначає потрібним для того, щоб забезпечити складання фінансової звітності, що не містить суттєвих викривлень унаслідок шахрайства або помилки.

Відповідальність управлінського персоналу охоплює: розробку, впровадження та використання внутрішнього контролю стосовно підготовки та достовірного представлення фінансової звітності, яка не містить суттєвих викривлень внаслідок шахрайства або помилки; вибір та застосування відповідних принципів бухгалтерського обліку, облікової політики, а також облікових оцінок, які відповідають обставинам.

Підготовка фінансової звітності вимагає від керівництва розрахунків та припущень, що впливають на суми активів та зобов'язань, відображених у фінансовій звітності, а також на суми доходів та витрат, що відображаються у фінансовій звітності протягом звітного періоду.

4. Відповідальність аудитора

Відповідальністю Аудитора є висловлення думки щодо фінансової звітності на основі результатів проведеного аудиту. Аудитор здійснив аудиторську перевірку відповідно до Міжнародних стандартів аудиту. Ці стандарти вимагають від аудиторів дотримання етичних вимог, а також планування й виконання аудиту для отримання достатньої впевненості в тому, що фінансова звітність не містить суттєвих викривлень.

У зв'язку з тим, що за умовами договору не було передбачено проведення заглибленого аналізу якості ведення податкового обліку, Аудитор не виключає, що подальшою податковою перевіркою можуть бути виявлені викривлення.

Аудит передбачає виконання аудиторських процедур для отримання аудиторських доказів щодо сум та їх розкриття у фінансовій звітності. Вибір процедур залежав від судження аудитора та включав оцінку ризиків суттєвих викривлень фінансової звітності внаслідок шахрайства або помилки. Виконуючи оцінку цих ризиків, Аудитор розглянув заходи внутрішнього контролю, що стосуються складання та достовірного подання

суб'єктом господарювання фінансової звітності з метою розробки аудиторських процедур, які відповідають обставинам, а не з метою висловлення думки щодо ефективності внутрішнього контролю суб'єкта господарювання. Аудит включав також оцінку відповідності використання облікової політики, прийнятності облікових оцінок, зроблених управлінським персоналом, та загального подання фінансової звітності.

Аудиторські докази, отримані Аудитором, є достатніми і прийнятними для висловлення модифікованої аудиторської думки.

5. Аудиторська думка щодо повного комплексу фінансової звітності

Складання аудиторського висновку (звіту) щодо повного комплексу фінансової звітності регламентується МСА №700 «Формулювання думки та надання звіту щодо фінансової звітності», МСА № 705 «Модифікації думки у звіті незалежного аудитора». У зв'язку з наявністю підстав для висловлення модифікованої думки даний аудиторський висновок складено відповідно до МСА № 705 «Модифікації думки у звіті незалежного аудитора».

5.1. Підстави для висловлення модифікованої думки

Аудитор не приймав участі в спостереженні за інвентаризацією наявних активів та зобов'язань, оскільки був призначений після дати її проведення. Однак, на підприємстві цю процедуру виконували інвентаризаційні комісії, яким висловлено довіру, згідно вимог МСА. Аудитором були виконані процедури, які обґрунтовують думку, що активи та зобов'язання наявні.

Емітентом не розглядались ознаки зменшення корисності основних засобів відповідно до вимог МСБО 36 «Зменшення корисності активів» станом на 31 грудня 2013р., на 31 грудня 2012р., на 01.01.2012р. Згідно з вимогами МСБО 36 «Зменшення корисності активів» у разі існування ознак того, що суми відшкодування основних засобів можуть бути меншими за їх балансову вартість, управлінський персонал здійснює належну оцінку сум очікуваного відшкодування. Оскільки така оцінка не була здійснена, вплив цього відхилення на фінансову звітність не був визначений.

В балансі (Звіті про фінансовий стан) по рядку 1520 «Довгострокові забезпечення» Емітентом показаний резерв майбутніх відпусток працівників, який мав бути показаний порядку 1660 «Поточні забезпечення» в сумі 570 тис. грн. на 31 грудня 2013р., 887 тис. грн. на 31 грудня 2012р. та 1054 тис. грн. на 01 січня 2012р. Ця невідповідність не змінює загальної суми зобов'язань, але змінює співвідношення між довгостроковими та поточними зобов'язаннями Емітента.

В Балансі (Звіті про фінансові результати) по рядку 1500 «Відстрочені податкові зобов'язання» Емітентом занижена сума відстрочених податкових зобов'язань на 2677 тис. грн. та завищена сума нерозподіленого прибутку на цю суму по рядку 1420, у Звіті про фінансові результати (Звіті про сукупний дохід) занижена сума інших операційних витрат по рядку 2180 та чистого збитку по рядку 2355 на суму 2677 тис. грн. Ця невідповідність не вплинула на валюту Балансу та не привела до перекручення фінансової звітності.

Емітентом списання фонду дооцінки основних засобів при їхньому вибутті в сумі 10142 тис. грн. згорнуто із собівартістю реалізованих основних засобів по рядку 2180 «Інші операційні витрати» Звіту про фінансові результати за 2013 рік. Якби Емітент провів би ці операції через власний капітал, то витрати по рядку 2180 «Інші операційні витрати» та чистий збиток збільшились на 10142 тис. грн., а збільшення нерозподіленого прибутку на цю суму було б показано по рядках 4110 та 4111 «Звіту про власний капітал».

В ході перевірки Аудитор оцінював прийнятність використання управлінським персоналом припущення про безперервність діяльності відповідно МСА 570 «Безперервність». Перевіркою виявлені події після звітної дати, зв'язані з тим, що у лютому 2014р. Емітент припинив свою виробничу діяльність, провів масове звільнення працівників.

Значна сума отриманих збитків, скорочення власного капіталу, вибуття значної частини виробничого обладнання є ознаками свідочств щодо існування загрози безперервності діяльності Емітента. На дату видачі аудиторського звіту управлінським персоналом не вирішено питання про відновлення виробничої діяльності підприємства, а також залишається питання про юридичне існування ПАТ «МКФ «Рошен». Ця ситуація свідчить про існування суттєвої невизначеності, яка ставить під значний сумнів здатність Емітента безперервно продовжувати діяльність, тому Емітент може не бути в змозі реалізувати свої активи та погасити зобов'язання в звичайному ході бізнесу. Фінансова звітність (та примітки до неї) не повністю розкривають інформацію про ці обставини.

5.2. Загальний висновок аудитора (умовно-позитивний)

Висновок незалежного Аудитора складено у відповідності з вимогами Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг Міжнародної федерації бухгалтерів, прийнятих в якості Національних стандартів аудиту рішенням Аудиторської палати України № 229/7 від 31 березня 2011 року, в тому числі у відповідності із МСА № 705 «Модифікації думки у звіті незалежного аудитора».

Концептуальною основою фінансової звітності є загальні вимоги стосовно подання інформації про фінансову звітність згідно з Міжнародними стандартами фінансової звітності.

На думку аудитора, за винятком неповного розкриття інформації та можливого впливу питань, про які йдеться у параграфі «Підстава для висловлення модифікованої думки», фінансова звітність відображає достовірно, в усіх суттєвих аспектах фінансовий стан публічного акціонерного товариства «Маріупольська кондитерська фабрика «Рошен» станом на 31.12.2013р. та його фінансові результати і рух грошових коштів за рік, що закінчився на зазначену дату, відповідно до МСФЗ.

6. Звіт про інші правові та регуляторні вимоги

Цей розділ аудиторського висновку (звіту незалежного аудитора) підготовлений відповідно до Вимог до аудиторського висновку при розкритті інформації емітентами цінних паперів (крім емітентів облігацій місцевої позики), затверджених рішенням ДКЦПФР 29.09.2011р. №1360.

6.1 Відповідність вартості чистих активів вимогам законодавства

Вартість чистих активів Емітента визначена шляхом вирахування із суми активів, прийнятих до розрахунку, суми його зобов'язань, прийнятих до розрахунку.

Розрахунок вартості чистих активів Емітента здійснювався згідно Методичних рекомендацій Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо визначення вартості чистих активів акціонерних товариств від 17.11.2004р. № 485 з метою реалізації положень статті 155 Цивільного кодексу України «Статутний капітал акціонерного товариства», зокрема п.3.

Розрахункова вартість чистих активів Емітента на кінець звітного періоду складає 115541 тис. грн. Реєстраційний (статутний) капітал складає 40683 тис. грн. Вартість чистих активів станом на 31.12.2013р. більше суми статутного капіталу на 74858 тис. грн, що відповідає вимогам ст.155 Цивільного кодексу України.

6.2 Наявність суттєвих невідповідностей між фінансовою звітністю, що підлягала аудиту, та іншою інформацією, що розкривається емітентом цінних паперів та подається до Комісії разом з фінансовою звітністю.

Під час виконання завдання Аудитор здійснив аудиторські процедури щодо виявлення наявності суттєвих невідповідностей між фінансовою звітністю, що підлягала аудиту, та іншою інформацією, що розкривається емітентом, у відповідності з МСА 720 «Відповідальність аудитора щодо іншої інформації в документах, що містять перевірену аудитором фінансову звітність».

В результаті проведення аудиторських процедур Аудитор не отримав аудиторські докази того, що фінансова звітність була суттєво викривлена в іншій інформації, що розкривається емітентом та подається до Комісії разом з фінансовою звітністю.

6.3. Виконання значних правочинів

Публічне акціонерне товариство «Маріупольська кондитерська фабрика «Рошен» у 2013 році мало виконання правочинів, які відповідно до ст.70 Закону України «Про акціонерні товариства» визнано значними (10 і більше відсотків вартості активів товариства за даними останньої річної фінансової звітності).

За даними останньої річної фінансової звітності Емітента вартість активів на початок року складає 304417 тис. грн. Мінімальна сума правочину, яка підлягає дослідженню Аудитором складає 30442 тис. грн. Аудитором були виконані процедури щодо перевірки дотримання Емітентом вимог законодавства стосовно виконання значних правочинів.

Питання про вчинення правочинів на суму, що перевищує 25 відсотків вартості активів Емітента були розглянуті та погоджені на чергових зборах акціонерів публічного акціонерного товариства «Маріупольська кондитерська фабрика «Рошен» (протокол 20 від 04.03.2013р.), на яких було узгоджено вчинення договорів поруки та змін і доповнень до таких договорів з ПАТ «ІНГ Банк Україна» у сумі зобов'язань, що перевищує 200 тис. грн. у період з грудня 2012р. по березень 2014р.

На підставі наданих до аудиторської перевірки документів Аудитор може зробити висновок, що Емітент дотримувався вимог законодавства стосовно визнання значних правочинів.

6.4 Відповідність стану корпоративного управління, у тому числі стану внутрішнього аудиту вимогам законодавства

Метою виконання аудиторських процедур щодо стану корпоративного управління, у тому числі внутрішнього аудиту відповідно до Закону України «Про акціонерні товариства» було отримання доказів, які дозволяють сформулювати судження щодо відповідності системи корпоративного управління у товаристві вимогам Закону України «Про акціонерні товариства» та вимогам Статуту.

Станом на 31.12.2013р. акціями Емітента володіло 648 акціонерів: 3 юридичні та 645 фізичних осіб.

Формування складу органів корпоративного управління Емітента здійснюється відповідно до розділу 9 Статуту, затвердженого загальними зборами акціонерів публічного акціонерного товариства «Маріупольська кондитерська фабрика «Рошен» протоколом 19 від 28.03.2012р.

Протягом звітного року в акціонерному товаристві функціонували наступні органи корпоративного управління:

- Загальні збори акціонерів – вищий орган,
- Наглядова рада – наглядовий орган,
- Правління - виконавчий орган,
- Ревізійна комісія – контролюючий орган.

Кількісний склад сформованих органів корпоративного управління відповідає вимогам Статуту та вимогам, встановленим рішенням загальних зборів акціонерів (протокол № 19 від 28.03.2012р.).

Функціонування органів корпоративного управління регламентується Статутом. Положення про Загальні збори акціонерів, про Наглядову раду, про Правління, про Ревізійну комісію затверджені річними загальними зборами акціонерів протоколом №20 від 04.03.2013р.

Щорічні загальні збори акціонерів проводились в термін, визначений Законом України «Про акціонерні товариства» - до 30 квітня. Загальні збори акціонерів за результатами фінансово-господарської діяльності за 2013 рік передбачається провести 04 березня 2014р.

Фактична періодичність засідань наглядової ради не відповідає термінам, визначеним Законом України «Про акціонерні товариства» та вимогам Статуту – не рідше одного разу на квартал.

У Статуті Емітента не передбачено обрання корпоративного секретаря, тому у 2013 році Товариство не обирало корпоративного секретаря.

В Статуті Емітента не передбачено запровадження в Товаристві посади внутрішнього аудитора.

Контроль за фінансово-господарською діяльністю акціонерного товариства протягом звітного року здійснювався Ревізійною комісією. На момент завершення аудиторської перевірки та видачі аудиторського висновку (звіту) ревізійна комісія свою перевірку завершила. Аудитору наданий висновок ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності за 2013 рік.

Затвердження зовнішнього аудитора – АФ ТОВ «КРАТ-АУДИТ» відбувалось у відповідності до вимог Статуту Емітента (протокол засідання Наглядової ради б/н від 27.09.2013р.). Протягом звітного періоду не відбувалось змін зовнішнього аудитора.

Аудитор, розглянувши стан внутрішнього контролю Емітента, вважає за необхідне зазначити наступне:

- система внутрішнього контролю включає адміністративний та бухгалтерський контроль;
- адміністративний контроль передбачає розподіл повноважень між працівниками Емітента таким чином, щоб жоден працівник не мав змоги зосередити у своїх руках усі необхідні для повної операції повноваження;
- бухгалтерський контроль включає попередній, первинний (поточний) і подальший контроль;
- керівництво не в повній мірі розуміє перспективу розвитку внутрішнього аудиту та його значимість і важливість.

За результатами виконаних процедур перевірки стану корпоративного управління можна зробити висновок, що система корпоративного управління створена, але вимагає подальшого удосконалення. Система внутрішнього контролю Емітента, за винятком згаданих обставин, створена та діє.

6.5 Ідентифікація та оцінка аудитором ризиків суттєвого викривлення фінансової звітності внаслідок шахрайства

Під час виконання процедур оцінки ризиків і пов'язаної з ними діяльності для отримання розуміння суб'єкта господарювання та його середовища, включаючи його внутрішній контроль, як цього вимагає МСА 315 «Ідентифікація та оцінка ризиків суттєвих викривлень через розуміння суб'єкта господарювання і його середовища», аудитор виконав процедури, необхідні для отримання інформації, яка використовуватиметься під час ідентифікації ризиків суттєвого викривлення внаслідок шахрайства у відповідності до МСА 240 «Відповідальність аудитора, що стосується шахрайства, при аудиті фінансової звітності».

Аудитором були подані запити до управлінського персоналу суб'єкта господарювання щодо наявності ризиків суттєвого викривлення фінансової звітності внаслідок шахрайства або помилки. Аудитор отримав розуміння зовнішніх чинників діяльності суб'єкта господарювання, структуру його власності та корпоративного управління, структуру та

спосіб фінансування, облікову політику, цілі та стратегії і пов'язані з ними бізнес-ризиками, оцінки та огляди фінансових результатів.

Аудитор не отримав доказів обставин, які можуть свідчити про можливість того, що фінансова звітність містить суттєве викривлення внаслідок шахрайства.

7. Основні відомості про аудиторську фірму:

Повне найменування аудиторської фірми: Аудиторська фірма у формі товариства з обмеженою відповідальністю «КРАТ-АУДИТ»

Ідентифікаційний код юридичної особи 23413650

Місцезнаходження юридичної особи: 83001, м. Донецьк, вул. Щорса, 20/3

Номер, дата видачі свідоцтва про державну реєстрацію: Свідоцтво АОО № 304412 від 25 квітня 1995р.

Номер, дата видачі свідоцтва про внесення до Реєстру аудиторських фірм та аудиторів: Свідоцтво № 0718 видане Аудиторською палатою України 26. 01.2001 р. термін дії: до 04.11.2015р.

Телефон (факс): (062) 3356258

8. Основні відомості про умови договору про проведення аудиту:

Дата і номер договору на проведення аудиту	Договір №16 від 15.01.2014р.
Дата початку і дата закінчення проведення аудиту	20.01.2014р. – 28.02.2014р.

АУДИТОР

сертифікат серії А №003627,
виданий рішенням Аудиторської палати України від 29.01.1999 року,
термін дії сертифікату до 29.01.2018р. **Н.В. Зудікова**

Директор Аудиторської фірми ТОВ «КРАТ-АУДИТ»

сертифікат серії А № 002017, виданий рішенням
Аудиторської палати України № 27 від 02.03.1995
року, дію сертифікату продовжено рішенням
Аудиторської палати до 02.03.2019р. **О.М. Кратт**

Дата складання висновку (звіту) незалежного аудитора 28.02.2014 року